

GHÁNAI KALANDOK

FOTÓRIPORT

ÍRTA ÉS FÉNYKÉPEZTE: KONKOLY-THEGE GYÖRGY

Néhány éve lehetőségem adódott, hogy barátságos áron eljussak Ghánába. Korábban Londonban találkoztam egy ghánai fiatalemberrel, aki felajánlotta, ha országába utazom, a rokonai segítségére számíthatok. Izgalmas utam volt, ami további utazásokra ösztönöz!

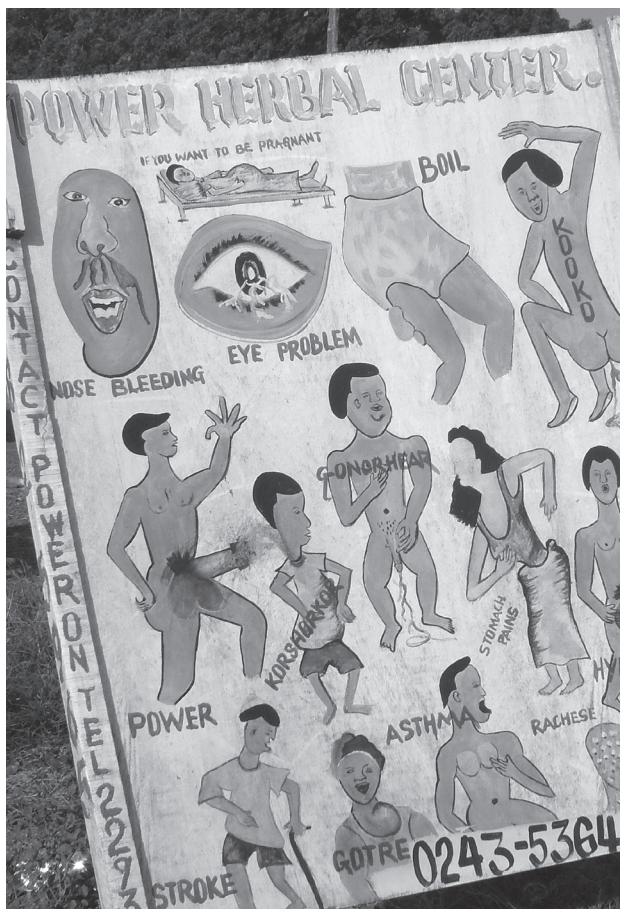
Egy augusztusi estén – a melegből a még melegebbe – érkeztem meg a fővárosba, Accrába. Londonban megismert barátom szülei háztartási vegyszerekkel, kozmetikumokkal kereskedtek, és az árut a lakásukban tárolták. Nagyon kedvesek voltak és jó érzés volt, hogy egy családba érkeztem meg.

Már sok évvel korábban olvastam a híres ghánai koporsókról. Vendéglátóimat megkértem, vigyenek el egy boltba ahol ilyeneket lehet látni. Nagyon érdekes volt a sok különböző formájú, selyemmel bélelt koporsót végignézni. Természetesen nem általános ezeknek a „használata” az országban, de aki teheti, az elhunyt személy életére vagy halálának körülményeire emlékeztető egyedi halottas ládát készített.

Szokatlanok az Afrika más országaira is jellemző különböző reklámtáblák. A legmeglepőbbek az egészségügyi szolgáltatást reklámozók. Népszerűek a portréfestők is, akiknek a kínálatában vannak Oszama Bin Laden portrék, képek a Pápáról, és persze az ország talán legismertebb emberéről Kofi Annan korábbi ENSZ főtitkárról is.

Kedves vendéglátóim elvittek a legnépszerűbb helyi tengerparti strandra is. A környezet kellemes volt, de a tengerben rengeteg nylonzacskó úszott. Mindenképpen szerettem volna élvezni a vizet, de nem volt könnyű és kellemes a zacskókat kerülgetni.

Vasárnap az egész család elment a templomba istentiszteletre. Harlemben láttam hasonló szertartásokat, ahol a hívők révületig énekelték a gospeleket.

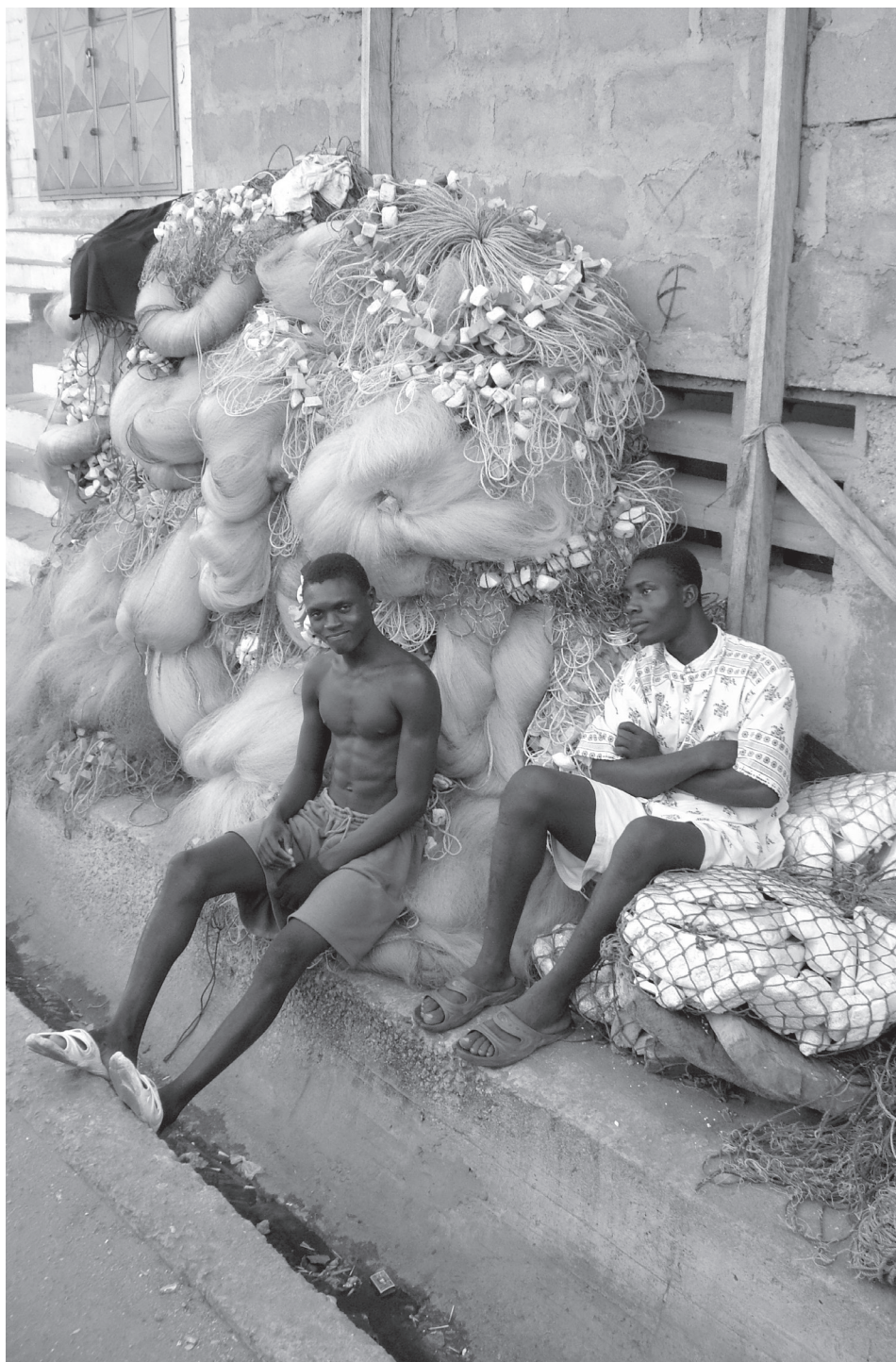
Lehetőség kínálkozott, hogy a vidéki Ghána előtébe is bepillantást nyerjek: először Kumasiba mentem el. Az ashanti terület központja ma is fontos gazdasági és kulturális központ. A város legérdekesebb része a hatalmas Kejetia piac, Nyugat-Afrika legnagyobb szabadtéri piaca – ahol valószínűleg én voltam az egyetlen fehér ember a sok ezer eladó és vásárló közt. Ezzel nem is volt semmi baj, „csupán” akkor, amikor elkezdtem fotózni.

Egy-egy kisebb társaságról ez még könnyen ment, de amikor egy piaci látképet szerettem volna készíteni, mindig volt valaki, aki tiltakozott. Sajnos a mobiltelefon és a digitális kamerák megjelenése óta Afrikában nagyon nehéz portrékat készíteni.

Nagy élmény egy ghánai buszpályaudvaron mászkálni. Olyan méreteket ölt a zsúfoltság általában, hogy igen valószínűtlennek tűnik a szemlélődő számára, hogy a járművek ki tudnak onnan jutni.

A ghánaiak viszont általában nagyon kedves emberek. Szerencsére angolul majdnem mindenki tud, így beszélgetni is tudtam velük.

A tengerpart felé tartva, útközben megálltam a Kakum Nemzeti Parkban, ahol végigmentem a 350 méter hosszú, 30 méter magasan kifeszített függőhídon. Bár túl sok állatot nem láttam, izgalmas volt az őserdőt felülről csodálni.

Következő állomásom Cape Coast volt, ahol a híres tengerparti várak egyike található. A város az angol gyarmati adminisztráció központja is volt mielőtt Accra lett a főváros 1876-ban. Az itteni erődöt 1655-ben építették. A közeli Elmina vára szintén az UNESCO Világörökség része. 1482-ben építették a portugálok és ez Ghána legrégebbi és legjobban rendben tartott erődje.

Tíznapos látogatásom alatt nagyon megszerettem az országot és azóta is visszavágyom Nyugat-Afrikába, a kontinens ezen izgalmas, egyúttal nagyon barátságos szegletébe. ☀